

[Tyroll]

skel i opfattelsen af stofferne ønskes nærmere belyst gennem spørgsmålets besvarelse.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Hvad angår det første spørgsmål, som er af ret teknisk karakter, skal jeg gerne love spørgeren at give folketingets arbejdsmarkedsudvalg svaret på dette spørgsmål, men jeg kan oplyse, at der er tale om et produkt med betydelige sundhedsmæssige risici.

Spørgsmålet om, hvorvidt substitutionsprincippet er opfyldt, hvis et epoxyprodukt udskiftes med et bitumenholdigt asfaltprodukt, kan ikke besvares generelt, idet det vil være helt afhængigt af en vurdering af den konkrete arbejdssituation, som stoffet skal anvendes i. Det må herunder vurderes, hvilke af de to produkttyper der giver den bedste mulighed for, at der kan arbejdes fuldt forsvarligt, og om der eventuelt er andre, mindre farlige erstatningsstoffer, der kan anvendes. Det er, som jeg tror spørgeren ved, efter bekendtgørelsen om epoxyprodukter brugerens pligt at foretage denne vurdering, selvfølgelig også med de muligheder, der ligger for at indhente supplerende tekniske oplysninger.

Jeg har ikke forudsætninger for at kunne vurdere den konkrete sag på nuværende tidspunkt, som rejses af spørgeren vedrørende Københavns belsyningsvæsen.

Tyroll (VS):

Grunden til, at spørgsmålet er stillet, er, at det er en udskiftning af et produkt blandt mange farlige stoffer, som kan få ret omfattende betydning. Alene i Københavns belsyningsvæsen har jeg fået at vide at det er 19 t, der er blevet erstattet med et andet produkt, og at det vil kunne få virkninger for ret så mange andre arbejdsområder, i hvert fald for elektrikeres virksomheder rundt omkring. Derfor synes jeg, det er væsentligt at prøve at se på, hvad der egentlig bliver foretaget af aktiviteter omkring udskiftning af farlige produkter, hvad jeg i hvert fald opfatter epoxyproduktet som. Hvilke konsekvenser får forskellige vurderinger af stofferne? Jeg havde selvfølgelig set frem til, at arbejdsministeren var kommet lidt tættere på at karakterisere det ene stof i forhold til det andet, altså havde foretaget en vurdering af, hvordan og hvorledes man må opfatte belastningen ved bitumen i forhold til epoxyproduk-

ter. Men jeg mærkede mig, at ministeren gav tilsagn om at komme med yderligere oplysninger i arbejdsmarkedsudvalget, og jeg vil så sørge for, at der bliver stillet spørgsmål, så vi kan få oplysningerne dér. Men jeg kunne altså godt tænke mig, at arbejdsministeren måske gik lidt tættere på en vurdering af stofferne i forhold til hinanden.

Desuden kunne jeg godt tænke mig, at arbejdsministeren svarede på, hvilke muligheder de pågældende arbejdere i en virksomhed, som bliver stillet over for en sådan beslutning fra arbejdsgiverens side, har for at gribe ind over for denne beslutning. For substitutionsprincippet siger jo også, at et mindre farligt stof kun skal anvendes, hvis det har de samme tekniske egenskaber som det stof, som tidligere har været anvendt, og det vil altså sige, at det bliver en opprioritering af de tekniske kvaliteter, så vidt jeg kan se, i forhold til de sundhedsmæssige kvaliteter ved de pågældende stoffer. Hvilke muligheder har arbejderne for at anfægte de beslutninger, som arbejdsgiverne træffer vedrørende udskiftning af stofferne? Har de en mulighed for at antaste de vurderinger, der er lagt til grund fra virksomhedslederens side? Og hvilke muligheder for at hente assistance er der fra de pågældende arbejdes side?

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Det er ikke mangel på god vilje, der gør, at jeg ikke giver de mange tekniske oplysninger vedrørende sundhedsrisikoen ved bitumenholdige asfaltprodukter, men jeg tror, det måske går lidt ud over den normale ramme, som folketingets spørgetid opererer under. Men jeg er meget parat til at gøre det i folketingets arbejdsmarkedsudvalg, og det er klart, at i en sådan besvarelse vil indgå det, som hr. Tyroll efterlyser, nemlig en sammenligning af vores viden om forskellige epoxyprodukter og forskellige bitumenholdige asfaltprodukter.

Det næste spørgsmål, hr. Tyroll rejste, var spørgsmålet om arbejdnernes muligheder i forbindelse med virksomhedens beslutning om opfyldelse af det substitutionskrav, som jo ligger i epoxybekendtgørelsen. Dertil kan jeg kun sige, at det må være helt naturligt, at arbejderne rejser dette spørgsmål i den interne sikkerhedsorganisation, og der ligger jo også i arbejdsmiljølovens § 21 et krav til